

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

XIV. Ne aliquis sine episcopali auctoritate ecclesiastica beneficia de manu
laica recipiat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

INNOCENTIVS LONDONIENS E. OTTO IV. IMP.
P. III. IOANNES R. ANGLIAE. 103

ANNO CHRISTI
1200. super crimine, de quo vinci non possunt, commo-
neantur semel, secundo, & tertio, vt confiteantur,
& satisfaciant: si vero incorrecti in negatione per-
stiterint, indicatur eis purgatio, & non occasione
pecuniæ captandæ differatur de die in diem, sed
statim primo die, si parata fuerit, suscipiatur, &
canonicum numerum non excedat. Saluo, &c.

X I I .

Affectu pietatis inducti, Concilii Lateranensis
etiam institutione suffulti, decernimus vt vbi cum
que tot leprosi simul fuerint congregati, qui ec-
clesiam cum coemeterio sibi construere & proprio
valeant gaudere presbytero, sine contradictione
aliqua habere permittantur. Caveant tamen vt in-
iuriosi veteribus ecclesiis non existant. Quod enim
eis pro pietate conceditur, ad aliorum iniuriam no-
lumus redundare. Statuimus etiam, vt de ortis nu-
trimentis animalium suorum decimas tribuere non
cogantur. Saluo in omnibus, &c.

X I V .

Lateranensis Concilii tenore perpenso decerni-
mus, ne fratres templi, vel hospitalis, siue quicun-
que alii religiosi ecclesias, vel decimas, vel alia bene-
ficia ecclesiastica sine episcopali auctoritate de ma-
nu laica recipient; dimissis etiam, quas contra te-
norem istum moderno tempore receperunt, ex-
communicatos, & nominatim interdictos tam-
quam ab omnibus aliis, iuxta sententiam episcopo-
rum, statuimus euitandos. In ecclesiis suis, quæ ad
eos pleno iure non pertinent, instituendos presby-
teros episcopis presentent; vt eis quidem de plebis

cura respondeant, ipsis vero pro rebus temporalibus rationem exhibeant competentem. Institutos autem inconsultis episcopis non audeant remouere. Si vero templarii siue hospitalarii ad ecclesiam interdictam venerint, non nisi semel in anno ad ecclesiasticum admittantur officium, nec tunc ibi corpora sepelient defunctorum interdictorum. De fraternitatibus autem hæc constituimus, vt, si non se prædictis fratribus omnino reddiderint, sed in proprietatibus suis duxerint remanendum, propter hoc ab episcoporum sententia nullatenus eximantur, sed potestatem suam sicut in alios parochianos suos exerceant, cum de excessibus suis fuerint corrigendi. Quod autem de prædictis fratribus dictum est, ab aliis quoque religiosis, qui præsumptione sua episcoporum iura præripiunt, & contra canonicas eorum sententias & tenorem priuilegiorum suorum venire præsumunt, præcipimus obseruari. Si autem contra hoc statutum venerint, & ecclesiæ, in quibus ista præsumperint, subiiciantur interdicto, & quod egerint eiusdem auctoritate Concilii irritum habeatur & vacuum. Monachi etiam sub precio non recipiantur in monasterio; nec peculium habere permittantur, nec singuli per villas & opida, siue quascumque parochiales ponantur ecclesias; sed in maiore conuentu aut cum aliquibus fratribus maneant, nec soli inter sæculares homines spiritualium hostium afflictum expectent, Salomone dicente: *Væ soli, quia, si ceciderit, non habebit subleuantem.* Si quis autem exactus pro sua receptione aliquid dederit, ad canonis

INNOCENTIUS LONDONIENSE. OTTO IV. IMP.
P. III. IOANNES R. ANGLIAE. 105

ANNO CHRISTI 1200. cos ordines non accedat: is autem qui accipit, officii sui priuatione mulctetur. Si vero peculium habuerit, nisi ei ab abbe fuerit pro iniuncta administratione permisum, a communione remoueatur altaris: & qui in extremis cum peculio inventus fuerit, nec oblatio pro eo fiat, nec inter fratres recipiat sepulturam: quod etiam de diuersis religiosis præcipimus obseruari. Abbas autem, & qui diligenter ista non curauerit, officii sui iacturam se nouerit incursum. Prioratus quoque, seu obedientiæ, precii datione nulli tradantur; alioquin & dantes & accipientes a ministerio fiant ecclesiastico alieni. Piores vero, cum in conuentualibus ecclesiis fuerint constituti, nisi pro manifesta causa & rationabili non mutentur; videlicet si dilapidatores fuerint, si incontinenter vixerint, aut tale aliquid egerint, pro quo amouendi merito videantur: aut si etiam pro maioris necessitate officii fuerint transferendi. Et illud præterea dignum adiectione videtur, ne monachi, aut canonici nigri, vel moniales nigræ, cappis coloratis vtantur, sed tantum nigris; nec vtantur coopertoriis, nisi nigris vel albis, cum pellibus agninis, vel catinis, vel vulpinis. Monachi etiam aut alii religiosi pileis non vtantur; nec obtentu peregrinationis claustrum egrediantur. Decernimus etiam, ut in qualibet ecclesia monachorum vel quorumlibet religiosorum suis usibus canonice appropriata vicarius instituantur prouisione episcopi, honestam & sufficientem sustentationem de bonis ecclesiæ percepturus.

Concil. Tom. 28.

O